

Ключові слова: правочин, персональні дані, мережа Інтернет, інформаційне суспільство.

Keywords: transaction, personal data, Internet, information society.

Чирва Наталія Вікторівна,

*Аспірантка кафедри аграрного, земельного та екологічного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ ОНОВЛЕНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В СФЕРІ ТОРГІВЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

За останні декілька років законодавство України в сфері торгівлі зазнало багато змін. Так як Україна є аграрною країною з великим ресурсним потенціалом, то ці зміни торкнулись насамперед сфери торгівлі сільськогосподарської продукції (такої як зернові, олійні та бобові). Згідно інформаційно-аналітичного порталу АПК України за офіційними даними Державної фіскальної служби України експорт зернових та зернобобових культур склав 50 мільйонів тонн в період з 01.07.2018 по 30.06.2019 року [1]. Україна відрізняється від багатьох країн насамперед високою якістю своєї сільськогосподарської продукції та, ні для кого не секрет, що Україна постачає головну частину своєї продукції в такі держави як Єгипет, Іспанія, Саудівська Аравія та інші. Лідерами з експорту зернових в Україні є такі компанії з іноземними інвестиціями як «Kernel» (12 % від загального експорту), «Нібулон» (10% від загального експорту), «COFCOAgriUkraine», «Bunge Україна» та «Louis Dreyfus Компані Україна» [2]. Вже багато років Україна намагається налагодити торговельні відносини з Китайською Народною Республікою, що потребує збільшення обсягів виробництва та розширення лінійки продукції. Висока якість чорнозему та великий потенціал країни, завдяки таким відносинам, дозволить Україні вийти на новий рівень міжнародної торгівлі та підняти рівень внутрішньої економіки в цілому.

Перспективи виглядають багатообіцяючими, але не треба забувати , що велика кількість таких компаній працює по принципу купівлі продукції на внутрішньому ринку та потім вже її експортує. Для того, щоб держава підвищила свої позиції на міжнародному ринку вона повинна налагодити купівлю-продаж на внутрішньому ринку, що в свою чергу регулюється чинним законодавством України. Останнім часом підписання договорів купівлі-продажу в цій сфері стає неможливим через низку оновлених норм законодавства. Таким прикладом є Закон України «Про Товариства з

обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06.02.2018 року. По перше, згідно Глави V статті 44 якщо вартість угоди перевищує 50% вартості чистих активів товариства, то така угода потребує протоколу загальних зборів учасників. Проблема полягає в тому, що велика кількість товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю сформовані завдяки іноземним інвестиціям та кінцевий бенефіціар знаходиться за межами країни, що інколи унеможливорює підписання протоколу або займає багато часу, тому така угода вже не є актуальною. Укладання угод без протоколу загальних зборів учасників не є дійсною. По друге, згідно Глави VIII протягом року з дня набрання чинності вищезазначеним Законом всі товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю повинні внести всі необхідні корективи до їх статуту відповідно до чинного законодавства України [3].

Таким чином, договір купівлі-продажу з товариством з обмеженою відповідальністю та товариством з додатковою відповідальністю, які своєчасно не внесли корективи у Статут також вважаються недійсними та такий контрагент не є надійний для подальшої співпраці. Ускладнює весь процес також нововведення щодо державної реєстрації юридичних осіб. З 02.11.2019 року при виникненні бажання зареєструвати або внести будь-які зміни до підприємства можна звернутися тільки до акредитованого суб'єкту державної реєстрації, до виконавчого комітету місцевої ради або райдержадміністрації та до нотаріуса [4]. Зрозуміло, що ці зміни були необхідні державі для відмови від монополії на здійснення реєстраційних дій, але необхідно враховувати, що далеко не всі виконавчі комітети місцевої ради або райдержадміністрації мають акредитацію та тим більше нотаріуса згідно свого місцезнаходження.

Також виникає питання щодо освіченості та обізнаності кадрів виконавчих комітетів та правомірності їх дій. Це лише невелика кількість питань та супутніх виникаючих проблем щодо оновленого законодавства в сфері торгівлі. На жаль законодавча база створює велику кількість питань, а не відповідей та робить неможливу торгівлю на внутрішньому ринку України. В свою чергу це негативно впливає на подальший розвиток економіки в країні.

Більш спрощена правова система та освіченість кадрів в державних установах дасть позитивний вплив на оформлення угод та підвищення рівня економіки у державі. Зменшена кількість документів та перехід на електронний документообіг має створити благополучне середовище для торгівлі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. <https://minagro.gov.ua/ua/news/oficijno-u-20182019-mr-ukrayina-eksportuvala-rekordnu-killist-zerna-504-mln-tonnhttps://www.apk-inform.com/>
2. https://biz.censor.net.ua/resonance/3127480/komu_ukraina_prodaet_zerno
3. Закон України «Про Товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06.02.2018 року
4. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» від 15.05.2003 року

Ключові слова: торгівля, купівля продукції, договір, інвестиції, угода.

Keywords: trade, product purchase, contract, investment, agreement.

Швець Юрій Іванович,

*аспірант кафедри господарського права та процесу
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО ПЕРЕВАЖНОГО ПРАВА АКЦІОНЕРА ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА НА ПРИДБАННЯ АКЦІЙ ДОДАТКОВОЇ ЕМІСІЇ

З метою покращення інвестиційного клімату в Україні за останні роки було ініційовано та проведено низку важливих законодавчих змін. Так, Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів» від 07.04.2015 року № 289-VIII (далі – Закон щодо захисту прав інвесторів) та Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення ведення бізнесу та залучення інвестицій емітентами цінних цінними паперів» від 16.11.2017 року № 2210-VIII було викладено в новій редакції Розділ IV «Емісія та обіг цінних паперів» Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» від 23.02.2006 року № 3480-VI (далі – Закон про цінні папери), яким визначається порядок здійснення товариством додаткового випуску акцій, а також вдосконалено правове регулювання переважного права акціонерів на придбання акцій додаткової емісії. Законом щодо захисту прав інвесторів також виключено з Закону України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон про акціонерні товариства) норму, що встановлювала вимоги до кількісного складу акціонерів приватних акціонерних товариств. Таким чином, акціонерні товариства з кількістю учасників більше понад 100 осіб отримали змогу змінити свій тип з публічних на приватні. В свою чергу, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) затверджено новий Порядок збільшення